

[30th April 1959]

MR. SPEAKER : Yes, it is so. Now, hon. Members will also be interested to know the number of visitors who have come to see the Assembly in Session.

Date.	Gentlemen.	Ladies.	Total.
20th April 1959	102	8	110
21st April 1959	244	15	259
22nd April 1959	251	18	269
23rd April 1959	421	32	453
24th April 1959	506	80	586
27th April 1959	880	192	992
28th April 1959	636	122	758
29th April 1959	1,090	299	1,389

SRI K. VINAYAKAM : What is the total, Sir?

MR. SPEAKER : I will add up and give the figure in a minute. To-day's figures are not available. But I will announce them later. The accommodation available in the gallery is only for 100. The visitors were so kind as not to get angry when they were cleared every half an hour. Yesterday, they were cleared every fifteen minutes.

Now I pass on to the next item on the agenda.

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS BILL, 1959.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Agricultural Produce Markets Bill^a 1959, and move—

That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 members (16 members of the Legislative Assembly and 8 members of the Legislative Council) to consider the Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959, and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.

Sri K. S. Subramania Gounder.

., T. M. Nallaswami.

^a Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 17th April 1959.

30th April 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Sri R. Krishnasami Gopalar.

„ M. Alagirisamy.

„ P. G. Manickam.

„ K. Periannan.

„ P. M. Munusami Gounder.

„ M. Kandasami Padayachi.

„ K. Pandiyaraj.

„ A. R. Marimuthu.

„ M. Kalyanasundaram.

„ K. Sattanatha Karayalar.

„ P. K. Mookiah Thevar.

„ T. V. Thiruvengkadasami Naicker.

„ A. V. P. Asaithambi.

Sir, I shall now briefly explain the circumstances leading to this piece of legislation. The problem of agricultural marketing has been engaging the attention of the Government with a view to increase the agricultural wealth by increased production and to promote economic prosperity of the State. The Madras Commercial Crops Markets Act, 1933 (Madras Act XX of 1933) regulating the buying and selling of crops notified as commercial crops under the Act in the notified areas (i.e., districts) aims, among others, at the fair bargain for the produce of the growers under the supervision of market committees avoiding intermediaries and the usual malpractices of the traders. It is now enforced in six out of the thirteen districts in the State. It has undergone many changes since it was placed on the statute book about 25 years ago. There has, of late, been opposition from a section of the trade to the extension and enforcement of the Act. The validity of the enactment was also questioned by a section of the trade. But the High Court at Madras and the Supreme Court of India have upheld the enactment as a valid piece of marketing legislation. The Government constituted in January 1957, an expert committee with Sri W. S. Krishnaswamy Naidu, retired Judge of the Madras High Court, as the Chairman, to review the working of the Act, with a view to remedy defects and make the marketing legislation more effective and beneficial to agriculturists and to consider the extension of the Act to all agricultural produce and to new areas on a phased programme. The various recommendations of the expert committee and the draft comprehensive Marketing Bill prepared by it have been examined by the Government. The Bill seeks to repeal the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933, and to enact fresh comprehensive legislation

[Sri M. Bhaktavatsalam] [30th April 1959]

to implement the decisions of the Government on the various recommendations of the expert committee.

The Bill seeks, among others—

(i) to substitute the expression 'agricultural produce' for the expression 'commercial crop'. 'Agricultural produce' is defined to include the produce of agriculture, horticulture, or animal husbandry and any other produce, both processed and unprocessed, declared by Government by notification;

(ii) to make the Market Committee as the licensing authority and not the Collector as at present, and to have one licence both for purchase and sale, and for storage, weighment, and processing, instead of having two separate licences;

(iii) to empower specified employees of the market committee to stop the vehicles, inspect the records and seize notified agricultural produce taken or proposed to be taken out of the notified market area in the vehicle to evade the payment of cess or any other fee; and

(iv) to replace the existing system of election of the members of the market committee by the system of nomination by the Government, raising their strength from 12 to 15.

The Bill will involve expenditure from the consolidated funds of the State.

Sir, I have now briefly indicated the main objects and features of the Bill. I now commend the motion for the acceptance of the House.

MR. SPEAKER : Motion moved—

'That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 members (16 members of the Legislative Assembly and 8 members of the Legislative Council) to consider the Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959, and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.

Sri K. S. Subramania Gounder.

„ T. M. Nallaswami.

„ R. Krishnasami Gopalar.

„ M. Alagirisamy.

„ P. G. Manickam.

„ K. Periannan.

30th April 1959]

[Mr. Speaker]

Sri P. M. Munusami Gounder.

„ M. Kandasami Padayachi.

„ K. Pandiyaraj.

„ A. R. Marimuthu.

„ M. Kalyanasundaram.

„ K. Sattanatha Karayalar.

„ P. K. Mookiah Thevar.

„ T. V. Thiruvankadasami Naicker.

„ A. V. P. Asaithambi.

May I know from the Hon. Minister how long he will take to reply?

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may not take more than 15 minutes, Sir.

MR. SPEAKER : 1½ hours have been set apart for the consideration of this Bill. We have got an hour for discussion. There are not many members to speak. I shall allot ten minutes for each member.

The hon. Member Sri Vinayakam wanted to know the total number of visitors to our Assembly. I do not have the figures for to-day. The total for the nine days is 4,816.

SRI V. SANKARAN : Are they the same people coming on all the nine days?

MR. SPEAKER : What does it matter? The hon. Member also has come on all the ten days.

I would like hon. Members to finish their speeches in ten minutes.

*SRI K. R. VISWANATHAN : தலைவர் அவர்களே, விவசாய விளைபொருள்களுக்கு விற்பனை மார்க்கெட்டுகள் ஏற்படுத்துவதற்காக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். இத்தகைய மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் மட்டும் மிகவும் வெற்றிகரமாக வேலை செய்து வருகின்றன என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே மிக முக்கியமாக மணிலாப் பயிர் விற்பனைக்காகத்தான் இந்தக் கமிட்டி வேலை செய்து வருகிறது. அங்கு பல தாலுகாக்களிலே சிதம்பரம் தாலுகாவைத் தவிர, விருத்தாசலம், செஞ்சி மற்ற எல்லாத் தாலுகாக்களிலேயும் இந்த விற்பனைக் கமிட்டியானது மிகவும் நல்ல முறையிலே மணிலாப் பயிர் விற்பனைக்கு உதவுகிறது. அங்குள்ள விவசாயிகள் எல்லோரும் தாங்கள் விளைத்த விளைபொருள்களை மணிலாப் பயிர் மார்க்கெட்டுக்குப் கொண்டு சென்று அங்கு வரும் பல வியாபாரிகள் போட்டியினால் அதிக விலை கோருகிறார்கள். அப்படிக்கோரும்போது, தங்களுக்கு

[Sri K. R. Viswanathan] [30th April 1959]

விருப்பம் இருந்தால் அந்த விலைக்குக் கொடுக்க முடியும், இல்லாவிடால் தங்கள் விளை பொருள்களைச் சேர்த்து வைத்திருந்து, எந்த அதிக விலைக்கு இன்னொரு நாளைக்கு அவர்கள் விற்க முடியுமோ அந்த விலைக்கு அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். இத்தகைய மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியானது தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் வெற்றிகரமாக வேலை செய்து வருவதைப் பார்த்து மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இத்தகைய மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையிலே திருச்சி மாவட்டத்திலும் சென்ற ஆண்டிலே ஏற்படுத்தப்பட்டது. அங்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட கமிட்டியானது முதலில் மணிலாப் பயிருக்கும், புகையிலைப் பயிருக்கும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இங்கு “விவசாய விளை பொருள்கள் எல்லாவற்றுக்கும்” என்று கொண்டுவருகிறபோது ஆங்காங்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒருசில விளைபொருள்களுக்குத்தான் இந்த மார்க்கெட் உபயோககரமாக இருக்கிறது என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். திருச்சியிலே ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி முதலாவதாக மணிலாப் பயிருக்கும், புகையிலைக்கும் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. உடையார்பாளையம் தாலுகாவிலும், குளித்தலை தாலுகாவிலும் மண்புராணம் பகுதியிலும் சில மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் மணிலா பயிருக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டன. அங்கு பல இடங்களில் பல வியாபாரிகள் லைசென்ஸ் வாங்குவதிலே மிகவும் பின்தங்கியிருந்தார்கள். இருந்தாலும் அதிகாரிகளுடைய தூண்டுதலால் கமிட்டி உறுப்பினருடைய தூண்டுதலால் அங்கு பல வியாபாரிகள் லைசென்ஸ் வாங்குவதற்கு முன் வந்தார்கள். இப்பொழுது உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் மணிலா பயிர் சமிட்டி ஏற்படுத்தி நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும் என்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. உடையார்பாளையம் தாலுகாவிற்குப் பக்கத்தில் விருத்தாசலத்தில் மார்க்கெட் வெற்றிகரமாக நடப்பதால் அங்கே இந்த கமிட்டியை ஏற்படுத்தி வியாபாரிகளுக்கு ஆதரவையும் ஊக்கத்தையும் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இது தெரிந்தவுடனே அங்கு எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்றால் அங்கேயுள்ள வியாபாரிகள் லைசென்ஸ் பெற்றிருந்தாலும்கூட அங்கே அதிகமாக வருவதாக இல்லை. அங்கே வியாபாரிகள் வந்தாலும் நாலேந்து பேர்கள் தான் வருகிறார்கள். அவர்களுக்குள் போட்டி போடக்கூடிய மனப்பான்மை இல்லாமல் அவர்கள் ஒற்றுமையாக இருந்துகொண்டு தொல்லை கொடுக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் பத்து அல்லது இருபது மைல்களிலிருந்து சரக்குகளைக் கொண்டு வந்தால்கூட அவைகளை இந்த வியாபாரிகள் குறைந்த விலைக்குக் கேட்கிறார்கள். அப்படி குறைந்த விலைக்குக் கேட்பதால் விவசாயிகள் நஷ்டமடைய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அந்த மார்க்கெட்டானது இன்றைக்கு நல்ல முறையில் நடக்க முடியாமல் இருக்கிறது. சில குடியானவர்கள் தங்களுடைய சரக்குகளை பக்கத்திலுள்ள தென்னாற்காடு ஜில்லா மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டுவர அங்கே அதிக விலைக்கு விற்க முற்படுகிறார்கள். அது அவர்களுக்கு லாபகரமாக இருக்கிறது. இப்படி அவர்கள் கொண்டு போவதால் இப்பொழுது வரும் மசோதாவின் ஷரத்துப்படி பல இடையூறுகளை அவர்கள் அனுபவிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே உடையார்பாளையத்திலேயே அவர்களால் விற்க முடியாமல் இருப்பதால் இத்தகைய நிலை ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைமையை போக்குவதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை இந்த மசோதாவின் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல பல இடங்களில் புகையிலைக்கு எவ்வளவோ மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தினாலும்கூட பல வியாபாரிகள் அதாவது புகையிலை வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் லைசென்ஸ் பெறாமலேயே எமாற்றுகிறார்கள். லைசென்ஸ் பெறாமல் எமாற்றுகிறவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு தக்க அதிகாரம் இந்த கமிட்டிக்கு

2-30
p.m.

30th April 1959] [Sri K. R. Viswanathan]

இல்லை என்று சொல்ல வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு திருச்சி மாவட்டத்தில் 400 வியாபாரிகள் இருந்தாலும்கூட 100 பேர்கள் தான் லைசென்சு வாங்கியிருக்கிறார்கள். 300-க்கு மேல் வியாபாரிகள் லைசென்சு வாங்காமல் இருக்கிறார்கள். இப்படி லைசென்சு வாங்காமல் இருப்பவர்கள் லைசென்சு வாங்கும்படியாகச் சொல்வதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் இந்த கமிட்டிக்கு இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதுவுமல்லாமல் புகையிலை போன்ற பொருள்களை மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்குக் கொண்டுவந்து விற்பது என்பது முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. எல்லா விவசாயப் பொருள்களையும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்குக் கொண்டுவந்து விற்க முடியாது. அப்படி விற்க முடியுமா என்ற கேள்விகேட்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. சிலவற்றைத்தான் கொண்டு வந்து விற்க முடியும். மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி மூலமாக விற்கக்கூடிய பொருள்களைத்தான் விற்க முடியுமேயொழிய எல்லாவற்றையும் விற்க முடியாது. ஆகவே விற்பனையாக்கக்கூடிய பொருள்களைமட்டும் கொண்டுவந்தால் நன்மையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்களை அரசாங்கத்தார்களே நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மிகப் பழைய கமிட்டிகளில் இப்பொழுது தேர்தல் நடைபெறுகிறது என்பதையும் அறியவேண்டும். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் தேர்தல் மூலமாகத்தான் மெம்பர்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் திருச்சி மாவட்டத்தில் மட்டும் உறுப்பினர்கள் சர்க்காரால் நேரடியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிர்வாகம் எப்படி நடைபெறுகிறது என்பது விளம்பரமாகவதற்கு தேர்தல் முறைப்படி உறுப்பினர்களை எடுத்தால்தான் நன்றாகத் தெரிய வரும். ஆதலால் தேர்தல் முறையிலேயே உறுப்பினர்களை தேர்ந்தெடுத்தால் நன்மையாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதுதான் சிறந்தது என்று நான் கருதுகிறேன். மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி ஏற்படுத்தியிருக்கக்கூடிய இடங்களில் குடியானவர்கள் கொண்டுபோய் விற்கவேண்டும் என்ற விதி இருக்கிறது. அப்படி விற்பதற்கு இல்லாமல் அவர்கள் வேறு இடங்களுக்குக் கொண்டுபோய் விற்பதில் அவர்களை தடுத்து நிறுத்தி அவர்கள் பேரில் அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இதனால் சில குடியானவர்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கலாம். எங்கு குடியானவர்களுக்கு லாபகரமான விலை கிடைக்கிறதோ அங்கு கொண்டு போய் விற்கத்தான் முயலுவார்கள். நல்ல விலை கிடைக்கக்கூடிய இடத்திற்குக் கொண்டுபோய் விற்பதற்காகத்தான் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். அவர்களை தடுக்கக்கூடாது. அதற்கு வேண்டிய விதிலுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை பிரேரேபித்த கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதா வினுடைய முக்கியமான நோக்கங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் குறிப்பிடப்பட்ட இந்த மசோதாவினுடைய முக்கியமான நோக்கங்கள் இரண்டு. ஒன்று, விவசாயிகளுக்கு தொல்லைகள் அதிகமாக இருக்கக்கூடாது என்பது, இரண்டாவது விவசாயிகளுக்கு, உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு, நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டும் என்பது. இந்த இரண்டு நல்ல நோக்கத்துடன். . . .

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, on a point of order. இப்பொழுது சபையில் "கோரம்" காணவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[30th April 1959]

(The quorum bell was rung and some hon. Members entered the House.)

MR. SPEAKER: Now there is quorum. The Hon. Member Sri S. Lazar may proceed with his speech.

SRI S. LAZAR: இந்த மசோதா இந்த இரண்டு நல்ல நோக்கத்துடன் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவை வரவேற்று அதில் இருக்கக்கூடிய ஒன்றாண்டு சிக்கல்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவதாக இந்த மசோதாவின்படி, இந்த மசோதா சட்டமாகிய பிறகு அது அமுலுக்கு வரும்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கிற மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன, அவர்களுடைய கடமைகள் என்ன என்பதைப்பற்றிய ஒரு பிரிவுகூட இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். லைசென்சு கொடுப்பது போன்ற பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவர்களுக்கு நேரடியாக என்னென்ன கடமைகள் உண்டு என்னென்ன காரியங்களை மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி செய்ய இருக்கிறது என்பதற்கு இதில் ஒரு பிரிவுகூட இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் பராவிடெண்ட் பண்ட என்ற ஒரு பண்டை ஏற்படுத்தி என்னென்ன நோக்கங்களுக்கு அது செலவிடப்பட முடியும், எந்த முறையில் அது அமைந்து இருக்கிறது என்ற பிரிவைப் பார்க்கும்போது இந்தக் கமிட்டிக்கு ஏராளமான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போன்ற அதிகாரத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. என்னென்ன காரியங்களுக்கு விதிகளை ஏற்படுத்த முடியும் என்று அவைகளைப் பார்க்கும் போது அரசாங்கம் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்கு நிறைய கடமைகளையும் அதிகாரங்களையும் கொடுத்திருக்கிறது என்று தெரிய வருகிறது. ஆகையினால் இதை விளக்குவதற்கு ஒரு பிரிவு ஏற்படுத்தி மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி என்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்போகிறது என்பதைப்பற்றி விரிவாகக் கூறியிருந்தால் இந்த மசோதா நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கும் என்பதை முதன் முதலாக தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக யார் யார் லைசென்சு பெற வேண்டும் என்ற முறைக்கு பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் அதை நன்றாக பரிசீலனை செய்து பார்க்கும்போது சாதாரண விவசாயிகள் அல்லது உற்பத்தியாளர்கள் ஸ்டோரேஜ் வைத்திருந்தாலும்கூட லைசென்சு பெற வேண்டுமா என்று யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் பிரிவு அமைந்திருக்க வேண்டும். அதற்கு இன்னும் சற்று விளக்கம் தேவையாக இருக்கிறது. லைசென்சு பெற வேண்டும் என்பது நல்ல நோக்கத்துடன் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அது நல்ல முறையில் இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த மசோதாவில் மற்றொரு பிரிவு இருக்கிறது. இந்த வியாபாரத்தைச் செய்யக்கூடியவர்கள் அதற்கான லைசென்சு பெற வேண்டும். ஒரு செஸ்லை மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி விதிக்க நேரிட்டால்

“access by way of sales-tax on any notified agricultural produce brought or sold” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே வியாபாரிகள் லைசென்சு பெறுகிறார்கள். அதை அடுத்து அவர்கள் விற்பனை வரிவேறு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதோடு கூட இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்பதற்காக மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்கு ஏற்படக்கூடிய செலவுகளை அது தானே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இந்த செஸ் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த செஸ் வரியானது வியாபாரிகளிடமிருந்து வசூல் செய்யப்படக்கூடிய வரியாக

30th April 1959]

[Sri S. Lazar]

இருந்துகூட கடைசியாக அதைக் கொடுக்க வேண்டியது உற்பத்தியாளர்களோ அல்லது விவசாயிகளோ அல்ல. எந்த அளவில் கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவில் விலையை உயர்த்தி விடுவார்கள். அதன் காரணமாக அரசாங்கம் ஏற்கெனவே விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் உற்பத்தியாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் வேறு பல வரிக்களைப்போட்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் கூட வருமான வரியையும் கூட நாம் விதித்திருக்கிறோம். ஆகையால் அவர்களுக்கு நாம் ஏற்கெனவே பல வரிக்களைப் போட்டு அதன் வாயிலாகத் திரட்டியிருக்கிற பொருளிலிருந்து, அதன் வாயிலாக சர்க்காருக்கு வந்து கொண்டிருக்கிற பொருளிலிருந்து மார்க் கெட்டிங் கமிட்டியில் ஆகும் செலவை எடுத்துக் கொண்டால் உள்ளபடியே விவசாயிகளுக்கும், உற்பத்தியாளர்களுக்கும் தொல்லை இல்லாமல் இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுபோல் லைசென்சு பெறவேண்டும் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் லைசென்சு மிகக் குறைந்த கட்டணமாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் ஏற்கெனவே பல வரிக்களைக் கட்டுகிறார்கள் என்ற காரணத்தோடுகூட அந்த லைசென்சை குறைந்த கட்டணமாக மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய ஸ்ரீ விஸ்வநாதன் சொன்னதுபோல் பொருளுக்கு நல்ல விலை, போட்டியான விலை கிடைக்கும். அந்த நல்ல விலை கிடைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் பொருளை வாங்குவதற்கு முன் வரவேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்கு லைசென்சு 'பீ' குறைவாக இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அதிகமான உற்பத்தியாளர்கள் நன்மை பெறுவதற்கு இடம் இருக்கும். அதுவும் குறைந்த கட்டணத்தில் லைசென்சை கலப்பதில் பெறமுடியும்படியாக வைத்தால் எல்லோருக்கும் வசதியாக இருக்க முடியும் என்று நான் தெரிவித்து கொள்கிறேன். அதைவிட முக்கியமான ஒரு பகுதி இருக்கிறது. இன்றைக்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் விற்கப்படுகிற, வாங்கப்படுகிற பொருள்களுக்கு எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின்படி லெவி வசூலிப்படுகிறது. ஆனால் இப்போது அநேக கிராமங்களில் மகிமை என்று ஒரு வழக்கம் இருக்கிறது. அந்த ஊரில் செய்யப்படவேண்டிய வாய்க்காலவெட்டு அல்லது இதுபோன்ற நல்ல காரியங்களுக்குப் பொதுவாகச் செலவிடுவதற்காக அந்த ஊரில் இருந்து விற்பனை செய்யப்படுகிற தானியத்திற்கு இவ்வளவு என்று ஊர்க்காரர்கள் மகிமை வசூல் செய்து வருகிறார்கள். ஆண்டுதோறும் குத்தகைக்குவிட்டு இந்த இனத்தில் மட்டும் ஆயிரம் முதல் பத்தாயிரம் கூட வசூல் செய்து ஊரில் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் இப்போது நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவின்படி இந்த மகிமையை இன்மேல் வசூல் செய்ய முடியாத நிலைமை உண்டாகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டால் உள்ளபடியே கிராமத்தில்—பெரும்பாலும் செய்யப்பட்டு வருகிற பொதுக்காரியங்கள் பாதிக்கப்படலாம். அம்மாதிரி பழக்கம் உள்ள கிராமங்களில் அந்த வழக்கத்தைத் தொடர்ந்து நீடித்து வரும்படியாகச் செய்வதே நல்லதாக இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக இந்த மசோதாவில் இருந்து குறிப்பிட்ட இரண்டு தரப்பினருக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று சர்க்கார். இரண்டாவது கூட்டுறவு சங்கங்கள். நான் குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன், கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் ஏற்படவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பல செயல்கள் காணப்படுகின்றன. எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவலில் இருந்து கூட்டுறவு சங்கங்கள் நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் உற்பத்தியாளருக்குத் தொல்லையல்லாது இருக்க வேண்டுமானால், அவர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் கூட்டுறவு சங்கங்களும் கூட இந்த லைசென்சு பெறவேண்டும் என்ற முறையில் அமைத்தல் நல்லதாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

[Sri S. Lazar]

[30th April 1959]

கடைசியாக இவர்களுக்கு விளைபொருள்களைக் கொடுக்காமல் அதை ஒளித்து யாராவது வண்டிகளில் ஏற்றிச் செல்கிறார்கள் என்று தெரிந்தால் அவைகளைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு அதிகாரம் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இந்த அதிகாரம் இல்லை. இந்த அதிகாரம் இப்போது தேவைப்படுகிறது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த இடத்தில் கவனிக்கவேண்டியது என்னவென்று சொன்னால்—சாதாரணமாக சொந்த உபயோகத்திற்கு எடுத்துச் செல்கிறவர்கள் கூட இருப்பார்கள். இப்படி நிச்சயமாக சொந்த உபயோகத்துக்குத் தான் கொண்டு செல்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் சட்டப்படியே கொண்டு போவதற்கு, அப்படிக் கொண்டுபோவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை நாம் இதில் செய்தாகவேண்டும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு சில முக்கிய கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை ஓரளவு நல்ல முறையில் மாற்றி அமைத்தால் இது மிகவும் நல்ல மசோதாவாக அமையும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது சபை முனபாகப் பிரேரணை செய்யப்பட்டிருக்கிற மசோதா உண்மையில் விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை தரும் மசோதாவாகவே அமைந்துவிட்டது என்று நான் ஐயுறுகிறேன். ஏனென்றால் விவசாய உற்பத்திப் பொருள்கள் என்பதற்கு இந்த மசோதாவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வியாக்கியானம்—ஆடுமாடுகளையும், கோழிகளையும் உட்படுத்துவதாக அமைந்திருக்கிறது. சர்க்கார் ஒரு குறிப்பிட்ட பிராந்தியத்தைப் பிரகடனப்படுத்திவிடுவார்களே யானால்—மார்க்கெட்டிங் எரியா என்று—அந்தப் பிராந்தியத்தில் விற்பனை செய்யப்படுவதாக இருந்தாலும் சரி, வாங்கப்படுவதாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயப் பண்ணைகள் தனியாக இருந்தபோதிலும், ஆடுமாடுகளையும் உள்ளிட்டு இந்த மசோதாவின்படி லைசென்சு பெற்றவர்கள்தான் அப்படிச் செய்வதற்கு முடியும் என்கிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. இவ்வாறு செய்வது சரியா என்று அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வர்த்தக விவசாயப் பண்டங்களுக்கு மாத்திரம் இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி என்று முன்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதிலே பல குறைகள் சொல்லப்பட்டன. உதாரணமாகப் புகையிலை விற்பது சம்பந்தமாகவும், வாங்குவது சம்பந்தமாகவும் புகார் கூறப்பட்டு வந்தது. இந்த உத்தேச மசோதாவுக்குச் சம்பந்தமாகப் பார்ப்போமானால் விவசாயத் துறையில் உற்பத்தி ஆகும் பண்டங்கள் யாவும் ஆடுமாடு, கோழி முதலிய எல்லாமே இனிமேல் லைசென்சு பெற்றவர்களினால்தான் வியாபாரம் செய்ய முடியும். மேலும் இந்தப் பண்டங்களை வாங்குகிறவர்களும் கூட ஒரு வித வரி கட்டவேண்டுமென்று இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை வசூலிக்கும் அதிகாரம் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த எக்ஸைஸைஸ் நிர்ணயம் செய்வதற்கும் அந்தக் கமிட்டிகளுக்கே அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அதிகமான வரி களுக்கு, அல்லல்களுக்கு உற்பத்தியாளர்களும் சரி, பொதுமக்களும் சரி உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இனிமேல் அவர்களுக்கு என்ன தொல்லைகள் உண்டாகும் என்று சொல்லமுடியாது. மிளகாய் இன்ன விலைக்குத் தான் விற்கவேண்டும், இன்ன இன்ன மாதிரி கோழிகள், ஆடுமாடுகள் இன்ன இன்ன விலைக்குத்தான் விற்கப்படவேண்டும் என்பதாக சர்க்கார் எல்லாவற்றுக்கும் இப்போ நாம் விலையை நிர்ணயம் செய்யப்போகிறோமா என்றுல் அதற்கு இந்த மசோதா வகை செய்கிறதில்லை. அதற்கு என்று தனியாக வேறுவிதமான மசோதா கொண்டு வரப்போகிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. விவசாய உற்பத்திப் பண்டங்களுக்கு நியாயமான விலை நிர்ணயிக்காத நிலைமையில் இப்பேர்ப்பட்ட மசோதாவைக் கொண்டு வருவது மிகவும் தொல்லை அளிக்கும், இது கைவிடப்படவேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தை மிகவும் வேண்டிக்கொள்கிறேன்,

30th April 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

புகையிலை சம்பந்தமாக இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியினால் எவ்விதமான உபயோகமும் இருக்கப்போவதில்லை. புகையிலையின் தரம் அறிந்து இன்ன விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டும் என்று நிர்ணயிப்பதற்கு ஏற்கனவே இயலவில்லை. பல்வேறு வகையான புகையிலை இருக்கிறது. இவைகளுக்கு உண்டான விலையை வியாபாரிகள் நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். இந்த நிலையில் புகையிலை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நாம் தலைமீடாமல் இருப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். எல்லாப் பண்டங்களுக்கும் விலை நிர்ணயிக்கப்போது இதற்கும் வேண்டுமானால் நிர்ணயிப்பது ஒருகால் நல்லதாக இருக்கலாம். மேலும் நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட வாறு அக்ரிகல்சரல் ப்ராட்யூஸ் என்பதற்கு இவ்வளவு விரிவாக வியாக்கியானம் அளிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டியது இல்லை. ஏற்கனவே இருக்கிறது போல வர்த்தகப் பண்டங்களுக்கு மாத்திரம் இருக்கும்படியாகச் செய்தால் தான் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது ஷரத்தில்—

“ If any question arises whether any person is a producer or not for the purposes of this Act the decision of the Collector shall be final ” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் சரியானதாக இல்லை. வரம்புக்கு மீறி இத்தகைய அளவு அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டியதில்லை. இதனை எல்லாம் செலக்ட் கமிட்டி சரியாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த மசோதாவின் ஷரத்து 15 படி மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்கு வரி விதிக்க அனுமதி அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்த அந்த இடத்திற்குத் தக்கபடி சர்க்கார் நிர்ணயிக்கிற முறையில் இருக்கிறது. மேலும்—

Provided that where the purchaser of a notified agricultural produce cannot be indentified the cess shall be paid by the seller என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இது ரொம்ப அநியாயமானது. ஒரு கிராமத்தில் யாரோ ஒரு வியாபாரி வருகிறான். அந்த ஊரில் ஒருவரிடம் மிளகாய் பத்து மூட்டை இருக்கிறது. வாங்கிக் கொண்டு போய்விடுகிறான் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அவன் விலாசம் அந்த விவசாயிக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் ஒரு வியாபாரி இப்படி வந்து அவரிடம் பத்து மூட்டை வாங்கிச் சென்றான் என்றால்—வியாபாரியைத் தேடி செல் தொகையை வசூல் செய்ய முடியாது என்பதற்காக அந்தத் தொகையை விவசாயி கட்டவேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமாகாது. இது பலவகையிலும் மக்களுக்குத் தொல்லை அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்று நான் கூறவிரும்புகிறேன்.

மேலும் இதே ஷரத்தில் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் குறிப்பிட்ட சில நிர்வாகிகள், ஊழியர்கள் வண்டிகளைத் தடுத்தி நிறுத்துவதற்கோ, வண்டிகளில் வருகிற சாமான்களைப் பரிசீலனை செய்து பெறுவதற்கோ அதிகாரம் அளிக்கப்படுகிறது. இதுவும் பெருந்தொல்லையை விளைவிக்கும். இந்தப் புதுத் தொல்லைகள் எல்லாம் எதற்காக? ஏன் இப்படி யெல்லாம் செய்கிறார்கள் என்பதை என்னை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஒரு விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்குமானால் அதற்கு ஒரு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டிருக்குமானால் அதை என்னை புரிந்து கொண்டிருக்க முடியும். கூட்டுறவு முறையில் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டிருக்கிற மார்க்கெட்டிங் சொஸைடிகளை இனிமேல் நன்றாக விளம்பரம் செய்வதற்காக நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது உண்மையில் விவசாயிகள் பலன் அடையக்கூடிய வகையில் இல்லையென்று நான் கருதுகிறேன்.

[Sri P. S. Chinnadurai]

[30th April 1959]

வர்த்தகத் துறையில் இந்த மசோதாவின் மூலம் வியாபாரிகளுக்கு ஏற்படுகிற தொல்லைகள் கூடப் பெரிது இல்லை. அதற்கு மேல் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகிற தொல்லை இருக்கிறதே அது ரொம்பப் பரிதாபகமான தொல்லையாக இருக்கும். இதையெல்லாம் அரசாங்கம் நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்து இந்த மசோதாவினால் விவசாயிகளும் சரி, உற்பத்தியாளர்களும் சரி பாதிக்கப்படாத வகையில் அமைத்தால் தான் நன்றாக இருக்கும். வர்த்தகப்பண்டங்களுக்கு மாத்திரம் இந்த மசோதா இருந்தால்கூடப்போதுமானது என்று நான் கருதுகிறேன். இப்படியே இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்குமானால் விவசாய உற்பத்திப் பண்டங்களுக்கு நிச்சயமாக நியாயமான நிரந்தரமான விலை ஒவ்வொரு மகசூலுக்கும் நிர்ணயிக்கப்படும் என்கிற உத்தரவாதத்தையாவது சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டும். அந்த உத்தரவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதற்குரிய அல்லது வேறு ஒரு வகையில் இதை எவ்வாறு அமைக்கலாம் என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய முடியும். அப்படி இருந்தால்தான் இந்த மசோதா நிறைவேறலாம். இல்லாவிடில் இப்போது பிரேரேரிக்கப்பட்டிருக்கிற படியே பார்த்தால் இது அநியாயமானது அல்ல, எல்லோருக்குமே மிக்க தொல்லை தருவதாக ஆகும் என்று சொல்லி நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, this legislation is no doubt welcome, but clothes the Government with dangerous weapons. It is true that we require dangerous weapons, for many things, like fire-arms, tear-gas, etc. But, at the same time, I wish to point out that this is a weapon to be used against agriculturists and intended for his benefit. Hon. Member Sri Chinnadurai said that this Bill includes every agricultural produce automatically. That may not be correct. At the same time, I agree that certain things should not be brought under this Bill. In clause 2 (i) we find that "agricultural produce" includes anything (whether live or dead) produced in the course of agriculture and any other produce, whether processed or unprocessed, declared by the Government, by notification, to be an agricultural produce for the purposes of this Act. Therefore, all agricultural produce will not come under this clause.

SRI P. S. CHINNADURAI : They may declare the produce from time to time.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Please, let me continue. Yes, they may declare. That is what I am saying. While declaring, they should take care that additional troubles are not brought to the home of the agriculturists. The other most important point that I would like to suggest is this. While drafting these Bills, a little more attention and help to the legislators is necessary. I would like to refer to clause 15 for this purpose. Clause 15 (4) (a) and (b) have no connection with the heading of that clause. It will be proper to put a separate clause. I would also suggest for the help of the legislators who go through these Bills that 'Contents' is added to such Bills. Certainly this is a small Bill

30th April 1959] [Sri R. Srinivasa Iyer]

and I do not feel much difficulty though it is somewhat difficult. But, in all Bills having many clauses, it is much better we have 'Contents' also added to them.

So far as the proposed legislation is concerned, I believe it is a prelude to State trading in every possible commodity. First of all, we establish marketing societies, establish the area, develop it. The whole State will be covered by marketing societies in due course. I am sorry, they are marketing committees and not marketing societies. Gradually, they might introduce State trading about which there is diverse opinion. Whether it will be possible to undertake trading in a particular commodity and resort to State trading on a large scale and cover the entire State is doubtful. Whether all the brokers, merchants, traders, millers or the processors can be brought under the anvil of State trading is a doubtful thing. There might be several methods of testing the quality of the grain. Government Officers may not be able to do it. I would also like to suggest that these agriculturists have been of late put to as many difficulties and burdens as possible. This is an additional burden. I do not deny that agriculturists require protection. Agriculturists also require some help for being freed from the brokers and from being made the cat's paw by a combination of merchants. What is it that is actually happening? In certain Marketing Committees traders assume the name that they are agriculturists by purchasing a few cents or acres of land or on usufructuary mortgages and call themselves agriculturists, get into the Committees and then dictate terms. The real object of the original Commercial Markets Act has not been achieved in many places. Such a danger should some how or other be avoided and I believe that the Select Committee will look into all these matters.

3-00
p.m.

Sir, there is one other important change which is a welcome change, that is from election to nomination of members of the Committees. Of course election breeds contempt, breeds factions and more or less it is going on on communal or caste basis or a particular trade community basis. Then it becomes a monopoly and the agriculturist is merely made a cat's paw by the Marketing Committee. Nomination will certainly avoid such factions being introduced or even developed in such Committees. Therefore I feel a proper change has been effected in this Act in respect of constitution of these Committees.

Then Sir, in defining the various things under the Act we have to be very careful and I am sure the Select Committee will look into it. In the Bill agriculture has been defined as :
"Agriculture includes horticulture, fruit growing, seed growing

[Sri R. Srinivasa Iyer] [30th April 1959]

dairy farming and livestock breeding and keeping and 'agriculture' shall be considered accordingly.' As the hon. Member Sri Chinnadurai said it may include anything and everything and may even include the carcass of an animal. I am sure Government are not going to notify all these as agricultural produce coming within the purview of the Act. The difficulty is they are taking wide powers of notification and it will create difficulties for the agriculturists. Then, Sir, as usual the Collector is given some powers under this Bill. We all know the Collector is already overworked and is not able to attend to work on hand. Therefore I would suggest that just as we have got Collectors declared to be Collectors for the purpose of particular Acts, like the Estates Land Act, any particular person, the Deputy Collector or any other person of the district may be authorised to function as Collector for purposes mentioned under this Act.

Then, Sir, with regard to the notification of the area and the produce I have a suggestion to make on the lines of the Key Village Scheme. This may be started in a particular taluk, block or a village and then go on expanding in contiguous areas, so that the Committees may be formed for contiguous areas and allowed to function over limited areas. Then, these Committees should not be allowed to be formed in a haphazard way for all commodities simultaneously. We may start with one particular commodity in addition to the commercial crop already dealt with by the Committees. For instance we may to start with, add paddy to an existing commercial commodity, study how it works and then introduce other commodities over larger areas.

Now, under the Bill, power is given to the Government to fix the rate of cess and the seller is made liable to pay it. How many taxes have the agriculturists to bear? Let us not forget that here is a goose that lays golden eggs and let us not add to the already heavy burden of taxes they are suffering from and kill them. I would suggest that if the Committees could carry on with the funds that are created for the purpose, this cess should not be levied on the agriculturists. If we cannot altogether abolish this cess, we should at least reduce the rate of cess. The rate mentioned in the Bill will certainly be a very heavy burden on the agriculturists.

Then, Sir, apart from agreeing with all that was said by my hon. Friend Sri Lazar I would suggest that a separate section should be introduced defining the functions and powers of the Committees. Otherwise the Committees are likely to take over all sorts of powers to themselves. This is very necessary in a measure of this kind where breaches by agriculturists and sellers are to be penalised, under the various provisions of the measure.

30th April 1959] [Sri R. Srinivasa Iyer]

Then, Sir, clause 6 (3) says—

'A licence under sub-section (1) may be refused to a person :

(i) whose licence was cancelled and three years have not elapsed since the date of the cancellation;

(ii) who has been convicted of an offence, or been guilty of misconduct, which in the opinion of the Market Committee, affects the said person's integrity as a man of business;

(iii) in regard to whom the Market Committee is satisfied after such enquiry as it considers adequate, that he is a *benamidar* for, or a partner with, any other person to whom a licence may be refused under clause (i) or (ii);

(iv) if the Market Committee is of the opinion that the grant of the licence in respect of any place situated within a distance of five miles from the notified market area is likely to affect the levy of cess under section 15 or the transaction of sale or purchase of the notified agricultural produce in the market.

Except the provision regarding *benamidar*, the other provisions are too drastic and a source of hindrance to the agriculturists.

I also emphasise the reasons given by the previous speakers that the powers given to the officers of the Committee are too drastic, and are likely to introduce corruption among the officers employed by the committees and result in considerable harassment of the agriculturists. The cadre of the officers such as Senior Inspectors or Deputy Tahsildars who are proposed to be empowered under this measure has not been mentioned. Any harassment likely to be caused to the agriculturists should be avoided.

We have got to decide upon two things. We have now got the Co-operative Marketing Societies and the Market Committees. If in a particular area there is a Co-operative Marketing Society, I would suggest that there should be no Market Committee. We should either have this or that. We cannot have both in the same area. The hon. Member Sri Lazar said that even the Co-operative Marketing Societies should be asked to take out licences under the Act. That is one way of bringing them within the ambit of the Act. If we are really interested in developing the spirit of co-operation among the people, it is better we fix definite areas for the societies and avoid introducing these Marketing Committees in such areas.

In this connection it may not be out of place for me to suggest that in all Select Committees a lawyer member is put in. He will be helpful in the detailed consideration of the clause of

[Sri R. Srinivasa Iyer] [30th April 1959]

the Bill. I am myself a lawyer and I should not plead for lawyers. But now they are taboo and they are not required for anything and they are not also allowed to appear in courts.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may inform the hon. Member that we make no distinction between lawyer and non-lawyer members of this House. Every member of this House whether a lawyer or a non-lawyer is competent to legislate, is competent to scrutinize Bills and make necessary corrections.

* SRI R. SRINIVASA IYER : I never meant anything against any legislator. In fact I was only suggesting that it will be better to have a lawyer member on the Committee. I never suggested that anybody is incompetent to legislate. Everybody is competent. In fact I was about to suggest that even the Advocate-General may be asked to appear before the Committee. Therefore when I said that a lawyer member may be put in the Committee, I only made it as a sort of suggestion. Whether it will be accepted by the Government or not is another matter.

With these words I finish my speech, Sir.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : கனம் தற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களே, இது, விவசாயிகளுடைய விளைபொருள்களை விற்பதற்கு ஒரு முக்கியமான சட்டமாகும். ஆனால் விவசாயிகளுடைய விற்பனைப்பொருள்களை விற்பதற்கு இப்பொழுது இரண்டு ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒன்று, ரெகுலேட்டட் மார்க்கட். மற்றொன்று, கூட்டுறவு விற்பனை சங்கம். எந்தவிடத்தில் ரெகுலேட்டட் மார்க்கட் நல்லமுறையில் வேலை செய்கிறதோ அந்தவிடத்தில் கூட்டுறவு விற்பனை சங்கத்திற்கு இடமே யில்லையென்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். மற்றும், எந்தவிடத்தில் கூட்டுறவு விற்பனை சங்கம் நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறதோ அந்தவிடத்தில் ரெகுலேட்டட் மார்க்கட்டிற்கு வேலையெயில்லை என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். ரெகுலேட்டட் மார்க்கட்டில் அரசாங்கத்தின் உதவி இருக்கிறது. அரசாங்கமும் அதற்காக சிப்பந்திகளைப் போட்டு எல்லாவிதமான ஏற்பாடுகளும் செய்கிறார்கள். அதேசமயத்தில் கூட்டுறவு மார்கட்டிங் சொஸைட்டிகளிலும் அரசாங்கம் சிப்பந்திகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக, சிப்பந்திகளுக்காக மான்யம் கொடுக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் பங்குத் தொகை கூட்டுறவு மார்கட்டிங் சொஸைட்டிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. கோடவுன் கட்டுவதற்கு ஷப்லிடி, கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. “ப்ரோஸஸிங் ப்ளான்ட்ஸ்” வைக்க கடன்கள் எல்லாம் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது உடனடியாக அரசாங்கம் ஒரு தீர்மானத்திற்கு வரவேண்டும். ஒன்று, கோவாப்ப ரேட்டில் மார்கட்டிங் சொஸைட்டிகளை வைத்துக்கொள்கிறார்களா அல்லது ரெகுலேட்டட் மார்க்கட்டை வைத்துக் கொள்கிறார்களா என்ற விஷயத்தில் ஒரு முடிவிற்கு வர வேண்டும். ரெகுலேட்டட் மார்க்கட்டை வைத்துக் கொள்கிறார்கள் என்று முடிவெடுத்தால் கோவாப்பரேட்டில் மார்கட்டிங் சொஸைட்டிக்கு இடமில்லை என்று நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியும். கோவாப்

30th April 1959] [Sri K. S. Subramania Gounder]

பரேட்டில் மார்கட்டில் சொஸைட்டிதான் வைக்கப் போகிறோம் என்ற அளவில் சொன்னால் இம்மாதிரி ரெகுலேட்டட் மார்கட்டிற்கு தேவையில்லை. அதை பூர்ணமாக வேறு முறையில் திருத்தியமைக்கவேண்டும். இரண்டையும் வைத்து வேலை செய்வது என்றால் ஒன்றோடுபொன்று போட்டி போட்டுக் கொண்டு இரண்டும் வளர முடியாத அளவிற்கு ஆகிவிடுகிறது என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இப்பொழுது கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் சொஸைட்டி ரெகுலேட்டட் மார்கெட் என்ன செய்கிறார்களோ அத்தனை காரியங்களையும் செய்கிறார்கள். அது மாத் திரமல்ல. விவசாயிகள் விவசாயப் பொருள்களை விலை வு செய்வதற்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதுதான் “இன்டெக்ரேட்ட் கிரெடிட்” என்ற முறையிலே இப்பொழுது பிளானிங் கமிஷன் கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் எந்த அளவுக்கு வளரவேண்டும் என்று “டார்ஜெட்” நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். மெம்பர்கள் இவ்வளவு பேர்கள் சேரவேண்டும், விவசாயப் பொருள்களை கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் செர்ஸைட்டிகள் எவ்வளவு வாங்க வேண்டும், இன்னும் “இன்டெக்ரேட்ட் கிரெடிட்” கடன் எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்கெல்லாம் பிளானிங் கமிஷன் டார்ஜெட் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இந்த அளவிலே நாம் பார்க்கும்பொழுது, ரெகுலேட்டட் மார்கெட்டை, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அளவிலே இன்னும் சட்டத்தை திருத்தி அமைத்தால் எந்த அளவிலே கூட்டுறவு விற்பனை சங்கங்களைப் பாதிக்கும் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கக்கூடிய திட்டங்களெல்லாம் பிரயோஜனம் இல்லாமல் போவதற்கு இதிலே இடம் இருக்கிறது என்பதை நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் முன்பு குறிப்பிட்டதபோல், ரெகுலேட்டட் மார்கெட் என்ன செய்கிறார்களோ, அத்தனை காரியங்களையும் கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் செய்கின்றன. அது மாத் திரமல்ல, கடன் கொடுக்கிறார்கள் விவசாயிகள் பொருள்கள் விலைவாசிப்பதற்கு. அதே சமயத்தில் விவசாயப் பொருள்களை வந்தவுடனே கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் சொஸைட்டி பணத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து, பிறகு விவசாயிகளிடமிருந்து வருவிக் கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு உடனே பணத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். சரியான எடை, அளவு இவைகளைக் கையாளுகிறார்கள். சாக்குகளை தேக்கி வைப்பதற்கு கூட்டுறவு சங்கங்களில் “கோடவுன்” வசதி இருக்கிறது. அம்மாதிரி ரெகுலேட்டட் மார்கெட் கூட செய்து கொடுக்கலாம். அதுபற்றி நான் சொல்லவில்லை. இன்னும் அத்துடன் சில நாட்கள் சரக்குகளை தேக்கவைக்கவேண்டுமானால், கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் சொஸைட்டி அதற்குக் கூட வசதி செய்துகொடுக்கிறார்கள். லோன் வேண்டுமானால் லோன் கொடுக்கிறார்கள். அம்மாதிரி வசதி ரெகுலேட்டட் மார்கட்டில் கிடையாது. அதுமாத் திரமல்ல. விவசாயிகள் உடனடியாக சரக்குகளை விற்பனையிடாமல் போதாது. அதற்கு “ப்ரொஸெஸிங் பிளான்டு” வைத்து, “பைப்ராட்க்டு” செய்து விற்பனை, நல்ல முறையில் லாபம் அதிகமாகக் கிடைக்கும். அதற்காக அரசாங்கத்தினிடமிருந்து கடனும், மான்யமும் பெற்று “பைப்ராட்க்ட்ஸ்” செய்து விற்பனையைக் கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் சொஸைட்டிக்கு வசதி இருக்கிறது. அம்மாதிரி வசதி ரெகுலேட்டட் மார்கெட்டில் இல்லை.

இப்பொழுது அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய முடிவு என்னவென்றால், எந்த முறை இருந்தால் விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே பயன் அளிக்கும் என்பதுதான். எதோ ‘கமர்ஷியல் கிராப் மார்கெட்டிங் ஆக்ட்’ என்று அளவிலே ஒன்று இருந்தது. அதைத் திருத்தி அமைப்பதற்காக ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியார் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த சிபார்சை வைத்துக்கொண்டு, இந்த மசோதா கொண்டுவரவேண்டுமென்ற

[Sri K. S. Subramania Gounder] 30th April 1959]

அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்சனை இருக்கக்கூடாது என்று பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் பொறுத்தவரையிலே நாராயணசாமி பிள்ளை கமிட்டி, ஸர் டி. விஜயராகவாச்சாரியார் கமிட்டி இவர்கள் அபிப்பிராயம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கமர்ஷியல் கிராப் மார்கெட்டிங் ஆக்கடை பொறுத்த அளவிலே கிருஷ்ணசாமி கமிட்டியார் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக விவசாயப் பொருள்களை எம்மாதிரி முறையில் விற்கவேண்டுமென்று எந்தக் கமிட்டியும், நிபுணர்களும் உட்கார்ந்து பரிசீலனை செய்யவில்லை என்பதை பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு சட்டத்தைக் கொடுத்து, அதற்கு மேல் திருத்தம் பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்லவேண்டுமென்றால், அந்த சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் அவர்கள் சொல்லுவார்கள், பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டு சொல்லுவதில்லை. அதுவும் குறிப்பாக இரண்டிற்கும் போட்டி இருக்கிறது. தென் ஆற்காட்டில் ரெகுலேட் மார்கெட் நல்ல முறையிலே வேலை செய்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால், ரெகுலேட் மார்கெட் வருவதற்கு முன்னால் கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் சொஸைடிகள் அங்கு நல்ல முறையிலே வேலை செய்தன. அதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். ரெகுலேட் மார்கெட் நல்ல முறையில் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தால், கூட்டுறவு மார்கெட் சொஸைடிகள் போகவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, நான் சொல்லுவதில் ஒன்றும் மிகையில்லை. சேலம் ஜில்லா கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் சொஸைடிகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்துகொண்டு வருகின்றன. அங்கே ரெகுலேட் மார்கெட்டுக்கு அவசியம் இல்லை. அங்கு மார்கெட்டிங் சொஸைடிகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்கிற பொழுது ரெகுலேட் மார்கெட்டை விட்டுவிடலாம் என்று விட்டுவிடுகிறார்கள்.

மற்றொன்று, கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் சொஸைடிகளுக்கு சர்க்குர்கள் தானாகவே வருகின்றனவே தவிர, எந்த விதத்திலும் நிர்ப்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த அளவிலே, என்னுடைய அபிப்பிராயம் ஓரளவுக்கு “இன்னைக்கே கம்பல்ஷன்” அவசியம் என்பதுதான். அக்கிரகல்சரல் ப்ராடியூஸ் மார்கெட்ஸ் சட்டத்திலே, அதை நிர்வகிக்கக்கூடிய பொறுப்பை கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் சொஸைடிகளிடம் பொதுவாக ஒப்படைத்து விட்டால் மிகவும் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஏதோ கூட்டுறவு சம்பந்தமாக ஒருவரை இந்தக் கமிட்டியிலே போடுவதினாலே கூட்டுறவு மார்கெட் எந்த அளவிலும் விருத்தி அடைவது இல்லை. இதனால் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு ஒத்துழைப்பு இருக்கும் என்று கருதவே முடியாது. இந்த சட்டத்தை நிர்வகிக்கக்கூடிய பொறுப்பை தனியாக ஒரு ரெகுலேட் மார்கெட்டிங் கமிட்டிக்கு விடுவதற்குப் பதிலாக, இந்தப் பொறுப்பை பூராவும் கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் சொஸைடியிடம் ஒப்படைத்துவிட்டால், நல்ல முறையில் வேலை செய்ய முடியும். இந்த முறையில் சர்க்கார் என்ன எதிர்பார்க்கிறார்களோ அதைவிட பணமும் அதிகமாக எதிர்பார்க்க முடியும். இம்மாதிரி மத்திய பிரதேசத்தில் 4 தாலுகாக்களில் ரெகுலேட் மார்கெட் பூரா அதிகாரத்தையும் மார்கெட்டிங் சொஸைடிக்குக் கொடுத்து, அது மிகவும் நல்ல முறையில் நடந்துவருகிறது என்று நான் அறிகிறேன். அந்த அளவிலே நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் இருந்தால், கூட்டுறவு இயக்கமானது நம்முடைய ராஜ்யத்திலே மிகவும் நல்ல முறையிலே நடக்கிறது என்ற காரணத்தினாலே இது மிகவும் நல்ல முறையிலே நடப்பதற்கு சாத்தியமாக இருக்கும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதுமாதிரி மல்ல, பம்பாய் ராஜ்யத்தில் இந்த “அக்கிரகல்சரல் ப்ராடியூஸ் மார்கெட்டிங்” கூட்டுறவு ரிஜிஸ்டிராரின்கீழ் நடைபெறுவதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஆகவே, இந்த ரெகுலேட் மார்கெட் சட்ட நிர்வாகமும் கூட்டுறவு ரிஜிஸ்டிராரின்கீழ் இருந்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்

30th April 1959] [Sri K. S. Subramania Gounder]

கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், இரண்டும் தனித்தனி இலாகாவாக இருந்து பரிபாலிக்கும்பொழுது ஒன்றுக்கு ஒன்று நிச்சயமாக பாதகம் ஏற்படுவதற்கு வசதி இருக்கிறது. ஆகையினால், இதை கூட்டுறவு ரிஜிஸ்டிரார் அவர்களுக்கு விட்டுவிடுவது மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எந்தெந்தப் பொருள்களை இந்த சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரலாம் என்பதைப் பொருத்தவரையிலே ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்களும், ஸ்ரீ சீனுவாசய்யர் அவர்களும் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். பொதுவாக அரசாங்கம் எந்தெந்தப் பொருள்களை இந்த சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவருவதால் விவசாயிகளுக்கு சனகரியமாக இருக்கும் என்றும் கருதுகிறார்களோ அந்தப் பொருள்களைத்தான் இதன் கீழ் கொண்டுவருவார்களே தவிர, எல்லாப் பொருள்களையும் இதன் கீழ் கொண்டு வரவேண்டுமென்று அரசாங்கம் நிச்சயமாக முடிவு செய்யவே செய்யாது. அரசாங்கம் “ஸ்டேட் டிரேடிங்கோ” அல்லது வேறு ஏதாவது செய்வதற்கோ இதிலே ஒன்றும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ரெகுலேட் மார்க்கெட்டாக இருந்தாலும் சரி, கூட்டுறவு மார்க்கெட்டாக இருந்தாலும் சரி, வியாபாரிகள் வருகிறார்கள், விவசாயிகள் சரக்குகளைக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் கொண்டு வரும் சரக்குகளை இருவருக்கும் பாரபட்சமில்லாமல் லாபகரமாக இருக்கும்படி அதிக விலைக்கு விற்பனையாகப்படுவது இந்த ஸ்தாபனங்களின் வேலையே தவிர, ஏதோ அரசாங்கமே வாங்கி விற்பனை செய்வது என்பது இல்லை. நான் முன்பு சொன்னதபோல், இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறையிலே விவசாயிகள் தங்களுடம் இருக்கும் சரக்குகளைக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதை விற்பனைமாதிரி அதிகமான லாபம் இல்லவே இல்லை. ஏதோ வரக்கூடிய லாபம் நேரடியாக விவசாயிகளுக்குப் போய்ச்சேரக்கூடிய முறையில் செய்தால்தான் உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த மசோதாவை இந்த அளவிலே பூரணமாக திருத்தி அமைத்து, நிர்வாகப் பொறுப்பை கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சௌகரியின் கையிலேயே ஒப்படைத்து விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI V. SANKARAN : தற்காலிக தலைவர் அவர்களே, இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி அமைப்பின் விஷயத்தைப்பற்றி கனம் சீனுவாசய்யர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சர்க்காரே நேராக மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி மெம்பர்களை நியமனம் செய்வதிலே எவ்வாறு அனுசூலம் இருக்கிறது என்றும், இப்பொழுது போட்டிகள் ஏற்படுகின்றன, குறுகிய மனப்பான்மை ஏற்படுகிறது என்றும் சொன்னார்கள். அது ஓரளவுக்கு ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம்தான். இன்னொரு பாயிண்டு ஆப் வியூ, வையும் நன்றாக பார்க்க வேண்டும். “டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சர்”, “ரெகமென்டேஷன்” செய்து அந்தந்த “நோடிபைடு ஏரியா” விஷயம் “ப்ரொப்யூஸர்” ஒன்பது பேர்களையும் விற்பனைத் தொழில் நடத்துமபடியான இடத்திலிருந்து நான்கு பேர்களையும் எடுத்து, ஆக 13 பேர்கள் கொண்ட கமிட்டி போட வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது.

வியாபாரிகளிடமிருந்து நான்கு பேர்களையும் விற்பனையாளர்களிடமிருந்து நான்கு பேர்களையும் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு அக்ரிகல்சர்ஸ் டைரக்டர் அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் அக்ரிகல்சர்ஸ் டைரக்டர் தேர்ந்தெடுத்தால், வியாபாரிகளின் உண்மையான பிரதிநிதியார், விற்பனையாளர்களின் உண்மையான பிரதிநிதி யார் என்பதை

[Sri V. Sankaran]

[30th April 1959]

சரியான முறையில் நிர்ணயம் செய்யமுடியாது. ஆகவே இந்த பிரதிநிதிகளை சர்க்காரே நேரடியாகத் தேர்ந்து எடுக்கவேண்டும். அதோடு உற்பத்தியாளர்களில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பிரதிநிதிகளையும் யார் யாரென்று நிர்ணயம் செய்வது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். ஆகவே நோட்டிபைட் செய்யப்பட்டிருக்கும் மார்க்கட்டின் ஏரியாவில் ஒரு லிஸ்டோ, அலோலியேஷன் மூலமாக ஒரு பானலோ தயாரித்து அதிலிருந்து பொறுக்கியெடுக்கவேண்டும். அப்போது உண்மையான பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுக்க முடியும். அப்படியிருந்தால்தான் வியாபாரிகளையும், விற்பனையாளர்களையும், உற்பத்தியாளர்களையும் திருப்தி செய்யமுடியும். அதோடு அவர்களுக்கும் தங்களளைய உண்மையான பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள் என்கின்ற திருப்தி இருக்கும். அதல்லாமல் அக்கிரகல்சரல் டயரக்டர் அவர்களால் ஸ்டேட் பூராவும் இருக்கும் உண்மையான பிரதிநிதிகளை அறிந்துகொள்ள முடியாது. அவர்களால் நிர்ணயம் செய்யப் படுகின்றவர்களும் உண்மையான பிரதிநிதிகளாக இருக்கமாட்டார்கள். இந்த மசோதாவின் முக்கிய நோக்கமே சர்க்காருடைய பொறுப்பை மக்களிடம் விட்டுக்கொடுப்பது என்பதுதான். ஆகவே உற்பத்தியாளர்களுக்கோ அல்லது விற்பனையாளர்களுக்கோ அல்லது வியாபாரிகளுக்கோ பாதகம் ஏற்படாத வகையில் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் கணம் லாஸர் அவர்கள் கூறினது மாதிரி எந்த ஊரை எடுத்துக்கொண்டாலும் உணவுப் பொருட்களாக இருக்கின்ற அரிசி, நெல் முதலிய வியாபாரங்களிலிருந்து ஒரு பகுதியை “மகிமை” என்பதற்கு ஒதுக்கி வைத்து அதைக்கொண்டு பொதுச் செலவுக்கு செலவு செய்து வருவதுண்டு. அம்மாதிரிப்பட்டவைகளுக்கு இதில் நிச்சயமாக விதி விலக்கு கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். அவ்விதம் கொடுத்தால் பொது மக்களுடைய நலனுக்கு மிகவும் உதவுவதாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இதற்கு விதிவிலக்கு கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, லேஸன்ஸ் இல்லாமல் ஸ்டோரேஜ் செய்து வைத்திருந்தாலும் அது குற்றமாகும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி எல்லா இடங்களுக்கும் லேஸன்ஸ் எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தும், கோவாபர்ட்டில் முறையில் சேமித்து வைத்திருந்தால் லேஸன்ஸ் எடுக்க வேண்டியதில்லை என்று விதி விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன அவசியம் என்று தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக லேஸன்ஸ் கொடுப்பதில் யாருக்கெல்லாம் மறுக்கலாம் என்பதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருப்பதில் “who has been convicted of an offence, or been guilty of misconduct, which, in the opinion of the Market Committee, affects the said person's integrity as a man of business” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் அவர்களுடைய “கிளாஸிபிக்கேஷனை” சொல்லும்போது “who has been convicted of an offence, or been guilty of misconduct” என்று விட்டிருந்தால் போதுமானது. அதோடு “இன்டிகிரிட்டி அஸ் எ மான் ஆப் பிஸினெஸ்” (Integrity as a man of business) என்று எல்லாம் “கிளாஸிபிக்கேஷன்” குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். இவ்விதம் ஏன் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை.

மேலும் சப்-கிளாஸ் 4-ல்

(iv) if the Market Committee is of the opinion that the grant of the licence in respect of any place situated within a distance of five miles from the notified market area is likely to affect the levy of cess . . . . .

30th April 1959]

[Sri V. Sankaran]

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது நோட்டிபை செய்திருக்கும் ஐந்து மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் இருக்கும் வியாபாரிகள் அல்லாமல், மார்க்கட்டிங் எரியாவின்னுள் அதாவது மார்க்கட்டிங் எரியாவின் ஐந்து மைல்களுக்குள் இருக்கும் வியாபாரிகளுக்கு லைசன்ஸ் கொடுப்பது மறுக்கப் படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது சரியான முறையிலே என்று தோன்றுகிறது. இதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அக்கிரகஸரஸ் (Producers) உற்பத்தியாளர்களைப்பற்றி விளக்கம் கொடுத்திருப்பதிலும், விளக்கம் சரியான முறையில் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை என்று நினைக்கிறேன். இதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மீட்டிங் சம்பந்தமாக சொல்லப்பட்டிருப்பதில், "The market committee may, at any time, call a general meeting of the market committee and shall call such a meeting within one month after receipt of a requisition in writing from the Director or from such number of members or proportion of the total number of members as may be specified in the by-laws of the market committee." என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் மீட்டிங் தாங்கள் நினைத்தபோது கூட்டுவிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அப்படியில்லாத வகையில் இத்தனை காலத்திற்குள் கூட்ட வேண்டும் என்பதை நிர்ணயித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அப்பாயின்ட்மென்ட் விஷயத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதில் "Appointment and salaries of officers and servants of market committee." என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறையில் இருந்து கொண்டிருந்தால் பலவிதமான தகராறுகள் ஏற்படலாம். அதோடு கமிட்டி நிர்ணயிக்கின்ற சம்பளம்தான் ஒவ்வொரு இடத்திலும் பலவிதமாகக் கொடுக்கப்படும். இதை மாற்றி எல்லா இடத்திலும் ஒரே விதமாக சம்பளம் கொடுப்பதற்கு, ஒவ்வொருவருக்கும் இவ்வளவு சம்பளம் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும். அப்படியிருந்தால் எந்த விதமான குழப்பமும் ஏற்படாமல் இருக்கும். ஆகவே ஆபீஸர்களுக்கு, அதே போன்று மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இவர்களுக்கு எல்லாம் இன்னின்ன சம்பளம் என்பதை நிர்ணயம் செய்து சொல்லுவதாக இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, "எக்ஸிக்யூஷன் ஆப் காண்ட்ராக்ட்ஸ்" என்பதைப் பற்றி சொல்லியிருப்பதில், செக்ஷன் 14-ல்

"Every contract entered into by the market committee shall be in writing and shall be signed on behalf of a market committee by the chairman and two other members of the market committee." என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சார்மென்னும் மற்றும் இரண்டு அங்கத்தினர்களும் சேர்ந்து கொண்டு காண்ட்ராக்ட் செய்யலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியிருப்பதை மாற்றி காண்ட்ராக்ட் செய்யும் போது கமிட்டியையும் கலந்து காண்ட்ராக்ட் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

[Sri V. Sankaran]

[30th April 1959]

அடுத்தபடியாக செஸ் விதிப்பதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போதும் அதுவும் சரியான முறையில் அமைந்திருக்கவில்லை என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே அதையும் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் குறிப்பிட்ட குறைகளை எல்லாம் நீக்குவதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவானது, முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கும், அதே போன்று வியாபாரிகளுக்கும், விற்பனையாளர்களுக்கும் நன்மை செய்யும்பொருட்டு கொண்டு வந்திருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்களுக்கு எல்லாம் நல்ல விலையில் விற்பதற்கு ஏதாவது வழி செய்யவேண்டும் என்கின்ற கருத்து எல்லோருக்கும் இருந்து வருகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்து, அல்லது நோக்கம் இந்த மசோதாவின் மூலமாக நிறைவேற்றப்படுமா என்பதைப் பார்க்கும்போது சந்தேகிக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. எல்லா விவசாய பொருட்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் அமுலாகும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் முக்கியமாக லேவ்ஸ்டாக்குகளையும் (கால்நடைகளையும்) சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

3-30
p.m.

முக்கியமாக ஒருவன் இரண்டு ஆட்டை எடுத்துக்கொண்டு போனால் அவனை இது பாதிக்கும். இரண்டொரு கால் நடைகளை எடுத்துக்கொண்டு போனால் பெரிய துன்பத்தை அது கொடுக்கும்படியாக ஏற்படும். விற்பனை வரி காரணமாக செளக்கிகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அநேக இடங்களில். அதைப்பற்றியும் ஸ்ரீ லோகநாதன் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார். சாமான்களைக் கொண்டுபோவதை செளக்கிகள் தடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக துன்பங்கள் ஏற்படலாம். அதன் மூலம் வஞ்சம் அதிகமாகலாம். விவசாயப் பண்டங்கள் ஒரு ஜில்லா விலிருந்து மற்றொரு ஜில்லாவிற்கு எடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டுமானால் லேசென்சு வாங்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதற்காக இந்தக் கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சேல்ஸ் டாக்ஸ் மாதிரி அந்தக் கமிட்டி ஒரு செஸ் விதிக்கலாம். அந்த செஸ் என்ன என்பதை பின்பு நிர்ணயிக்கப்படும் என்று நினைக்கிறேன். "The cess shall be paid by the seller" என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி பெரிய நிபந்தனைகள் ஏற்படுத்தியதன் காரணமாக தொல்லை கொடுக்குமே தவிர நன்மையைக் கொடுக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

தவிர இந்த வண்டிகளில் எந்த விதமான சாமான்கள் கொண்டு போன போதிலும் "to stop the vehicle inspect the records and seize the notified agricultural produce" என்று கண்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது அதிகத் தொல்லைதான் கொடுக்கும். எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு தொல்லைகளைக் கொடுக்காமல் சல்லிசாக அமுலுக்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்யவேண்டும். முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தைப்பற்றியும் இன்னும் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டும்.. கடன் வசதிகள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு இருக்கவேண்டும். கனம் சின்னதுரை சொன்னதுபோல், மாமிசம்போல சில வஸ்துக்களை விற்பதற்கு எடுத்துக்கொண்டு போனாலும் அதைத் தடுத்த நிறுத்துவார்கள் என்று சொன்னார். அவைகளையும் இதன் மூலம் தடுத்து அமுலுக்குக் கொண்டு வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அம்மாதிரிக்கு இல்லாமல் அவர்களுக்குத் தொல்லையை அதிகப்படுத்தாமல் நல்ல முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். இந்த முறையில் நல்ல

30th April 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

விதிகள் ஏற்பட வேண்டும். பொறுக்குக் கமிட்டி இந்த மசோதாவை பூராவும் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்யும் என்று நம்புகிறேன். அப்படிப் பரிசீலனை செய்து திருத்திய பின்பு இந்தச் சபையின் முன்பு வரப்போகிறது. அப்பொழுது இதற்கு மேல் சொல்ல வேண்டியவைகளை எல்லாம் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏதோ ஸ்டேட் ட்ரேடிங்கை கொண்டு வரவேண்டும் என்ற கருத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இதை ஸ்டேட் ட்ரேடிங்குக்கு ஒரு ப்ரலுடாக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று ஸ்ரீ ஸ்ரீ நிவாச அய்யர் சொன்னார். கனம் அங்கத்தினர் திரு. சின்னதுரை அவர்கள் இந்த மசோதா விவசாயிகளுக்கு பெரும் தொல்லையைக் கொடுக்கக்கூடிய மசோதாவாகத் தோன்றுகிறது என்று அவர்களுடைய அச்சத்தை தெரிவித்தார். கடைசியாகப் பேசிக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த மசோதாவிலுள்ள சில பிரிவுகள் விவசாயிகளுக்கு பாதகத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்ற அச்சத்தையும் தெரிவித்தார். ஒன்றை மட்டும் முதலாவதாக நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியான ஒரு சட்டம் புதியதாகக் கொண்டு வரப்படவில்லை என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். விவசாயிகளுடைய சில விவசாயப் பொருள்களை விற்பதற்கும் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கும், அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பது இன்று அல்ல நேற்று அல்ல 1933-ம் ஆண்டில் அப்பொழுது இருந்த ஆட்சியாளர்கள் இதற்கு என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று முடிவு செய்து ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வந்து அதை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் நிறைவேற்றினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது கமர்சியல் க்ராப்ஸ் அதாவது ரொக்க விளைபொருள்கள் என்று சொல்வார்கள் அம்மாதிரியாக கமர்சியல் க்ராப்ஸ்க்கு மாதிரி அதிகமான பணத்திற்கு விலைக்கு விற்பதற்கு வசதி இருக்க வேண்டும், விற்பதில் விவசாயிகள் சுமண்டப்படாமல் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு வேண்டும் என்ற வகையில் அந்த லட்சியத்துடன் இந்த கமர்சியல் க்ராப்ஸ் மார்க்கெட்டிங் ஆக்ட் அப்பொழுதே கொண்டு வரப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் சில ஜில்லாக்களில்தான் அமுலில் இருக்கிறது. சில ஜில்லாக்களில் இல்லை. இந்தச் சட்டத்தை எங்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்றாலும் கொண்டு வரலாம் என்று இருக்கிறது. சிற்சில கமர்சியல் க்ராப்ஸ்க்குத்தான் சிற் சில இடங்களுக்குத்தான் சிற்சில மாவட்டங்களுக்குத்தான் இதை அமுலுக்குக் கொண்டு வர முடியும். அப்படியே அமுலுக்கும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் முக்கியமான விஷயம். சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் நிலக்கடலைதான் பெரிய விவசாயப் பொருள், அதை விற்பதற்கு இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி இருக்கிறது, அது நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இரண்டாவதாக திருப்பூரில் பருத்தி சிறந்த விவசாயப் பொருள் என்று அங்கே அதை விற்பதற்கு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி இருக்கிறது. இந்த இரண்டு இடங்களிலும் விசாரித்துப் பார்த்தால் கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள், இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் நடைபெறுவது மிகவும் சாதாரணமாக இருக்கிறது, விவசாயிகளும் அதனுடைய அருமையை நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் நன்றாகவே நடந்து வருகிறது. ரொம்பவும் திருப்திகரமாகவே நடந்து வருகிறது. விவசாயிகளுக்குப் பலன்தரக்கூடிய அளவில் நடந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் நன்கு உணர்வார்கள். இப்பொழுது இதைக்கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னால் சில இடங்களில் கிளர்ச்சிகள் கூட நடத்தப்படுகிறது. புதியதாக

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[30th April 1959]

பொள்ளாச்சியில் நிலக்கடலைக்கு இந்த மார்க்கெட்டிங் ஆக்ட்டை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று சொன்ன போதும், விருதுநகரிலும், ராமநாதபுரத்திலும் பருத்திக்காக இதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்ற யோசனை வரும் போதும் எல்லா வியாபாரிகளும் இதை பலமாக எதிர்க்க முற்பட்டார்கள். பல இடங்களில் இந்த வியாபாரம் நடைபெறுவதற்கு குறுக்கே நிற்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இதை எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தென்னாற்காட்டில் நிலக் கடலைக்கு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி வரவேண்டும் என்று சொன்ன போதும் திருப்பூரில் பருத்திக்கு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி வரவேண்டும் என்று சொன்ன போதும் இம்மாதிரியான பலமான எதிர்ப்பு வியாபாரிகளால் இருந்தது. எப்படி எதிர்த்தார்கள் என்றால் சுப்ரீம் கோர்ட்டு வரையில் போக்கூடிய அளவில் பலமாக எதிர்த்தார்கள். விவசாயிகளுக்கு பாதகம் ஏற்படும் அளவில் எதிர்த்து வந்திருக்கிறார்கள். முப்பத்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று இப்பொழுது ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் விவசாயிகளுக்கு சீராக விலை கிடைக்க வேண்டுமென்று ஒரே நோக்கத்துடன் தான் இதைக் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்க வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்துடன் இதைக் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதால் இதற்கு ஏதாவது விளக்கம் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் அதை தாராளமாகக் கொடுக்கலாம். குறைகள் இருந்தால் அதை எடுத்துச் சொல்லலாம். அதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கும் தயாராக இருக்கிறோம். விவசாயிகளை பாதிக்கும் அளவில் எந்தப் பிரிவும் இல்லை. இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட அபிப்பிராயங்களை வைத்துக்கொண்டு மேலும் பரிசீலனை செய்து இந்த மசோதாவை எந்த அளவுக்கு திருத்தி அமைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு திருத்தி அமைக்கவும் தயாராக இருக்கிறோம். பொதுவாக இது ஒரு டேஞ்சஸ் வெபைக் இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். டேஞ்ஸ் வெபன் என்றால் என்ன என்பது புரியவில்லை. இந்தச் சட்டம் 36 ஆண்டுகளாக அமுலில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. என்ன டேஞ்சர் வந்து விட்டது என்பது தெரியவில்லை. வர்த்தகர்களும் வியாபாரிகளும் என்னிடம் வந்து ஏதாவது சலுகை காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அதற்கெல்லாம் ஒப்புக்கொண்டேன். அதற்குப் பிறகு சரி பார்க்கலாம், ஹைக்கோர்ட்டில் கேஸ் இருக்கிறது, அது முடிந்த பிறகு என்ன தீர்ப்பு கிடைக்கிறது என்று பார்த்துக்கொண்டு அதன் பிறகு அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்—என்று சொன்னேன். ராஜ்யாகப் போகலாம் என்று என்னிடம் வந்தார்கள். தீர்ப்பைப் பார்த்துக்கொண்டு அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம் என்று சொன்னேன். அதன் பிறகு சட்டம் செய்து ஏதாவது செய்யலாம் என்றும் சொன்னேன். அதனால் டேஞ்சஸ் வெபன் ஒன்றும் இல்லை. அப்படிச் சொல்வதிலும் நியாயம் இல்லை. இந்த மசோதாவில் பொதுவாக அக்கிரிகல்சரல் ப்ராடியூஸ், கமர்சியல் க்ராப்ஸ் என்று இருப்பதற்கு பதிலாக அக்கிரிகல்சரல் ப்ராடியூஸ் என்று இருப்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அக்கிரிகல்சரல் ப்ராடியூஸ் என்று போட்டு விட்டால் மட்டும் அல்ல விவசாய பொருள்கள், கால்நடை அபிவிருத்திப் பொருள்கள் இவைகள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துதான் இப்பொழுது சட்டமாகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற அர்த்தம் இதில் இல்லை. ஒரு இடத்திலிருந்து ஆடுகளை விற்பதற்குக் கொண்டு போனாலும் இந்தச் சட்டம் பிரயோகிக்கப்படாது. விற்பதற்கும் வாங்குவதற்கும் பாதகம் விளைவிக்கவேண்டும் என்ற கருத்து இந்த மசோதாவில் இல்லை. கமர்ஷியல் க்ராப்ஸ் என்று போட்டாலும் எல்லாக் கமர்ஷியல் க்ராப்ஸ்க்கும் கொண்டு வரவில்லை. அப்போதைக்கப்போது என்ன விளைபொருள்களைக்கொண்டு வருவது என்பது நோட்டிபிகேஷன் மூலமாக முடிவு செய்வதாகும். எல்லா இடத்திலும் கொண்டுவருவதில்லை. எல்லாக் கமர்ஷியல் கிராப்ஸ்க்கும் கொண்டு வரவேண்டியதில்லை. சின்னதுரையவர்கள் “கமர்ஷியல் கிராப்

30th April 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

சோடு” நிறுத்திவிட்டால் போதாதா? ” என்று கேட்டார்கள். புகையிலை கமர்ஷியல் கிராப்சில் வருகிறது. அதற்கு அவர்கள் தொகுதியிலிருந்து ஆட்சேபனை வந்திருக்கிறது. கமர்ஷியல் கிராப்சில் புகையிலை வருகிறது. பல்லடத்தில் வைத்துக்கொள்ளுவதா? வேறு இடத்தில் வைத்துக் கொள்ளுவதா? அப்போதைக்கப்போது பரிசீலனை செய்து அதற்குத் தகுந்தவாறு முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இப்படியே இருக்கட்டும் என்று சொன்னால் மட்டும் கனம் சின்னதுரையவர்கள் குறிப்பிடும் சில கஷ்டங்கள் தீர்ந்துவிடாது. பொதுவாக விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பொருள்களுக்கு வசதி அளிக்கவேண்டுமென்றால் கமர்ஷியல் கிராப்சாக இருந்தால் போதாது. பொதுவாக எல்லா விவசாயப் பொருள்களுக்கு விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று நிபுணர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதையொட்டி இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. உடனடியாக எல்லா இடத்திலும் எல்லா விவசாயப் பொருள்களையும் எடுத்துக்கொள்ளுவது என்பதல்ல. எங்கே விஸ்தரித்தால் பலன் ஏற்படும் என்பதைப் பார்த்துதான் இதை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்ற கருத்திலே தான் இந்த மசோதா ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டாவதாக, இந்த “செஸ்” வசூலிப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். செஸ் வசூலிப்பது பற்றி இந்த மசோதாவில் காணப்படுவது புதிதல்ல. 1938-ம் வருஷத்திய சட்டத்திலேயே இருக்கிறது. ஒரு மார்க்கட்டிங் கமிட்டி நடைபெறவேண்டுமென்றால் செலவுக்கு எங்கே போவது? இதைக் குறிப்பிடும்போது “எந்தனையோ வரி கொடுக்கிறோம்” என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? அதனால் ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை. புதிதாக விவசாயிகளுக்கு ஒரு வசதி செய்து கொடுக்க விரும்புகிறோம். அது வேண்டாமென்றால் இந்த மசோதா கொண்டுவரவே வேண்டியதில்லை. மசோதாவை வாபஸ் பெற்றுவிடலாம். அரசாங்கத்துக்கு விவசாயிகளைத் துன்புறுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணமில்லை. உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு இந்த மசோதா எந்தவித பலனையும் அளிக்காது என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டால் இந்த மசோதாவை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ள அரசாங்கம் தயார். விவசாயிகளின் நலனை ஒட்டித்தான் இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. விவசாயிகள் தாங்கள் விளைவித்த பொருள்களை குறைந்த விலைக்கு விற்பதற்குப் பதிலாக அதிக விலைக்கு விற்க ஒரு வசதி வேண்டும். அதற்கு ஒரு மார்க்கட்டிங் கமிட்டி, அந்தக் கமிட்டி வேலை செய்வதற்கு ஒரு கட்டிடம், உத்தியோகஸ்தர்கள் வேண்டும் அதற்கு ஆகும் செலவை விவசாயிகள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஓரளவு லாபம் வரும்போது செலவுக்கும் தயாராக இருக்கவேண்டும். லாபம் வராது என்று சொன்னால் இந்தச் சட்டம் வேண்டாமென்று சொல்லிவிடலாம். அந்த முறையில் இப்பொழுது “செஸ்” விதிக்கப்பட்டு வருகிறது. தென்னாற்காடு மார்க்கட்டிங் கமிட்டி; வட ஆற்காட்டில் திருவண்ணாமலை மார்க்கட்டிங் கமிட்டி, பொள்ளாச்சி மார்க்கட்டிங் கமிட்டி, திருபத்தூர் மார்க்கட்டிங் கமிட்டி ஆகியவைகளில் “செஸ்” வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. அனாவசியமாக மார்க்கட்டிங் கமிட்டிக்கு நிதி திரட்டுவதற்காக “செஸ்” போடவில்லை. செல்வைப் பகிர்ந்து கொள்வது என்ற முறையில் “செஸ்” விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. “மகமை” என்று வசூலிப்பதை எடுத்துவிடுகிறார்கள் என்று லாசர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த மகமை வசூலிப்பதைத் தடுக்கத்தான் இந்த மார்க்கட்டிங் ஆக்ட் கொண்டுவரப்படுவதன் நோக்கம். வியாபாரிகளிடம் விவசாயிகள் பேராய் தங்களுடைய பொருளை விற்கும் அதற்குப் பில் போடும் போது கழித்து விடுகிறார்கள். அதுதான் மகமை. அந்த கிராமத்தில் மட்டும் “மகமை” அல்ல. வேறொரு கிராமத்தில் பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்கு அந்தக் கிராமத்தைச் சேராதவனிடமிருந்தும் மகமை வசூலிக்கப்படும். இது சரியல்ல. இது போடக்கூடாது. “செஸ்” போட்டால் மார்க்கட்டிங் கமிட்டிக்கும்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [30th April 1959]

பயன்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கும் பயன் அளிக்கிறது. அதற்காகத்தான் “செஸ்” போடுகிறோம். இந்த மாதிரி “மகமை” போடுவது தவறு. நிர்ப்பந்தமாகப் போடுவது தவறு. அந்த தர்மத்தினால் பலன் அடைபவர்கள் கொடுப்பதில் ஆட்சேபினையில்லை. அதற்குச் சம்பந்தம் இல்லாதவர்களுக்குக் கூட “மகமை” விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வரவேண்டிய பணத்தில் இருந்து கழித்து சொன்னப்டுகிறது. ஆகவே, அது கூடத் தவறு என்று சொல்லப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கனம் கே. ஆர். விஸ்வநாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுது மார்க்கட்டிங் கமிட்டி போடுவதால் விலை அதிகமாகக் கிடைக்காமல் போய்விடுமோ? வியாபாரிகள் வராமல் போய்விடுவார்களோ என்று எண்ணவேண்டியதில்லை. இந்த மாதிரி மார்க்கட்டிங் கமிட்டி ஏற்படுத்தாமல் இருந்தால் வியாபாரிகள் கட்டுப்பாடாக இருந்து குறைந்த விலைக்கு விவசாயிகளிடம் இருந்து வாங்கிக்கொள்ளுவார்கள். இந்த மார்க்கட்டிங் சொஸைடி ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அதைத் தவிர்க்கச் செய்கிறோம். இதனால் பாதகம் ஏற்படுமென்றால் கவனிக்கவேண்டியது அவசியந்தான். நல்ல முறையில் விவசாயிக்கும் நஷ்டம் ஏற்படும் வகையில் குறைந்த விலைக்கு விற்கப்படக்கூடாது. அதேசமயத்தில் வியாபாரியும் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கும் நிலைமை ஏற்படக்கூடாது என்பதுதான் நோக்கம். பெறுக்குக் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்யும்போது என்ன வழி வகைகளைச் செய்யலாம் என்று கவனம் செலுத்தலாம்.

மற்றொன்று கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நல்ல அநுபவம் உள்ள சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள், மார்க்கட்டிங் சொஸைடி எவ்வாறு விவசாயிகளுக்கு நிரந்தரமாக இருக்கிற கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் போல பலன் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்று. இரண்டும் சேர்ந்து நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்குப் பெரிதும் பலன் அளிக்கின்ற வகையில் அவ்வாறு பரிபூரணமான பலன் ஏற்படுத்துகின்ற வகையில் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் எண்ணம். ஆனால் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி இருக்கிறதென்றால்—மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி விவசாயிகளுடைய நலனைப் பாதுகாப்பதற்காகத்தான் இருக்கிறது. அங்கங்கே விவசாயிகள் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து தான் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். மற்றவர்கள் கூட்டுறவு சொஸைடி வைத்துக்கொண்டாலும்கூட விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவதற்கு இல்லை. வியாபாரிகள் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் வைத்துக் கொண்டாலும்கூட அதுவும் பரிபூரணமான பலனைத் தரும். ஆனால் அந்த அளவுக்கு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி அமைய வேண்டும். இப்போது இருக்கிற நிலையை வைத்துக்கொண்டுதான் இந்தச் சட்டத்தைச் செய்திருக்கிறோம். இதற்கு முன் இருந்த சட்டத்தைத் திருத்தியிருக்கிறோம். ஆகவே தான் இப்போது வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். வியாபாரிகளைப் புறக்கணிக்கவும் நோக்கம் இந்தச் சட்டத்தில் இல்லை. வியாபாரிகளின் இஷ்டப்படி எல்லாம் வியாபாரம் செய்வதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. விவசாயிகளுக்கும் நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டும். வியாபாரிகள் விவசாயிகளைச் சுரண்டாமல் இருக்கும் படியாகவும் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்படிப் பல நோக்கங்களைக் கொண்டு இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கத்திற்கும் இதில் விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி என்ன விதிவிலக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும்கூட கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். கூட்டுறவு சங்கத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் எந்த நிபந்தனையும் வேண்டாம் என்ற முறையில் விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. இப்போது இருக்கிற நிலைமையில் கூட்டுறவு சங்கங்களை—விவசாயிகளும், உற்பத்தியாளர்களும், வியாபாரிகளுமே தான் அமைத்துக் கொள்கிறார்கள். அதில் போய் தலையிடுவதனால் இந்தச் சட்டத்திற்குப் பயன் இல்லை.

30th April 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

மேலும் இந்தச் சட்டத்தில் சில சிக்கல்கள் இருக்கலாம். நல்ல அநுபவம் உடைய சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்களும் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கத்தையும், மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியையும், எவ்வாறு இணைத்து ஒருமுகமாக வேலை செய்ய முடியும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்யலாம். அதற்குத் தக்க வகையில் நல்ல மாறுதல் செய்யவேண்டும் என்றாலும் செய்யலாம். கூட்டுறவு சங்கங்கள் நடக்கிற இடத்தில் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி நடப்பது இல்லை. மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி இருக்கக்கூடிய இடங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும் இடம் இல்லையென்று சொன்னார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்கள் இல்லாத இடத்தில் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியை நல்லமுறையில் நடத்தவேண்டும் என்பதுதான் நமது நோக்கம்.

அதோடு இன்னொன்று. இந்தக் கமிட்டிக்கு நியமனம் செய்வதா? அல்லது தேர்தல் நடத்துவதா என்பது. முன்பு தேர்தல் தான் இருந்தது. ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்தோடு, ஸ்டீயித்தோடு இந்தக் கமிட்டிகள் அமைக்கப்படுகிறது. ஆகவே இந்த நோக்கத்தை, ஸ்டீயித்தை ஈடேற்ற வேண்டுமென்றால் தேர்தல் மூலமாக வருகிறவர்களைக்கொண்டு செய்வது கஷ்டம். முன்பு இருந்த முறையில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டதன் காரணமாகத்தான் அவர்களும் இதை நியமனமாகச் செய்து விடலாம் என்று சிபார்சு செய்தார்கள். மேலும் பொறுக்குக் கமிட்டியில் தேர்தல் முறையில்தான் இருக்கவேண்டும் என்று கருதப்பட்டால் அப்படியும் செய்யலாம். நியமனம் செய்வது என்றால் டைரெக்டருக்கே அதிகாரம் கொடுத்துவிடக்கூடாது என்றார்கள். அது வாஸ்தவம். அவர்கள் இப்போது ஒரு பானல் அப் மெம்பர்ஸ்தான் அனுப்புபவர்கள். சர்க்கார் யார் யார் அதில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து பின்னர் அந்த பானலில் இருந்து தக்கவர்களைத் தான் நியமிப்பார்கள். அந்த அதிகாரம் இல்லாத டைரெக்டருக்கே கொடுத்து விடுவது என்றால் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்வது போல அதில் பிரயோஜனமில்லை. ஆகவே மொத்தத்தில் இந்தச் சட்டம் விவசாயிகளுடைய நல்லுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டது. விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருள்களை நியாயமான விலைக்கு விற்க வழிவகை செய்யவேண்டும். அவர்கள் சுரண்டப்பட அனுமதிக்கக் கூடாது என்கிற நோக்கத்துடன் தான் இது கொண்டுவரப்படுகிறது. இதில் இருக்கிற குறைகளை செலெக்ட் கமிட்டியில் நன்கு கப் பரிசீலனை செய்து கவனித்து இதை எந்த அளவு திருத்தவேண்டும் என்பதைப் பின்னர் யோசித்துக் கொள்ளலாம். அந்த நம்பிக்கையுடன்தான் என்னுடைய பிரேரணையை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 members (16 members of the Legislative Assembly and 8 members of the Legislative Council) to consider the Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959, and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.

Sri K. S. Subramania Gounder.

„ T. M. Nallaswami.

[Mr. Speaker]

[30th April 1959]

Sri R. Krishnasami Gopalar.

,, M. Alagirisamy.

,, P. G. Manickam.

,, K. Periannan.

,, P. M. Munusami Gounder.

,, M. Kandasami Padayachi.

,, K. Padiyaraj.

,, A. R. Marimuthu.

,, M. Kalyanasundaram.

,, K. Sattanatha Karayalar.

,, P. K. Mookiah Thevar.

,, T. V. Thiruvankadasami Naicker.

,, A. V. P. Asaithambi.

The motion was put and carried.

(2) THE MADRAS KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES BOARD BILL, 1959.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce "the Madras Khadi and Village Industries Board Bill" 1959, and move—

That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 members (16 members of the Legislative Assembly and 8 members of the Legislative Council) to consider the Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959, and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.

Sri T. K. Subbiah.

,, A. Vedarathnam.

Srimathi Kamalambuja Ammal.

,, P. K. R. Lakshmikantham.

Sri S. C. Sadayappa Mudaliar.

,, M. P. Periasami.

,, R. Chidambara Bharathi.

,, G. Narayanaswami Naidu.

,, R. Swaminatha Merkondar.